

דברי הכפר

שיר מזמור לפורים

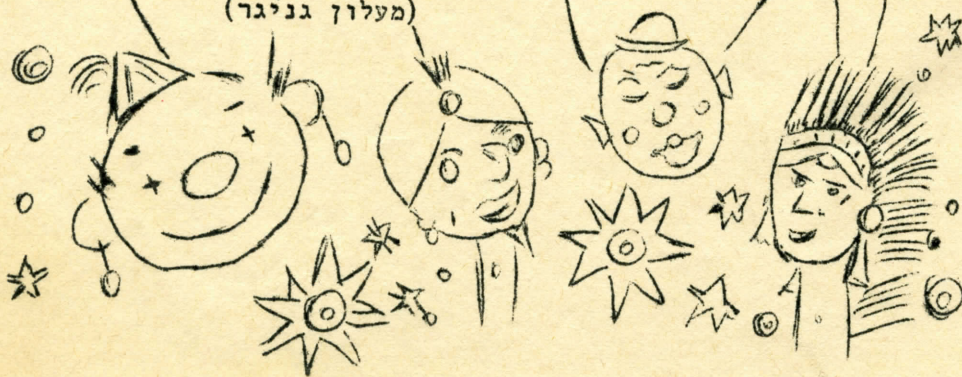
יש מי שנחמזל לו והוא עסקן-שליח,
סובב, רואה ימים, עמים, כרכים, נופים,
אנחנו פשוטי עם, בדלת ובריה -
סגורים בבית ורואים - - אותם הפרצופים !

אנא, חברים: פרצופיכם המירו,
אך פעם בשנה, לכבוד פורים,
זקן יאמר שעודו, לעזאזל, צעיר הוא !

הלאה, הזדרזו, כי הימים ספורים -
היו לכבוד פורים קאבויים, מיליונרים -
רקדניות באלט, ערביות משכם -
היו אשר תהיו * גרנד-דאמות, קאוואלארים,
היום הזה בלדב -
אל-נא תהיו אתם !

הריקו המחסן, תקנו, תפרו, הדביקו,
גזרו בשט ומשי, אל מאמרו - חבל !
קשטו את עצמכם וחבריכם הצחיקו, -
כי זה חשוב, כל עם בריא זקוק לקרנבל !

(מעלון גניגר)

דברי הכפר
מס' 396
כפר הנשיא
21.2.75
י' באדר תשל"ה

 מה נשמע ?

י מ י ה ו ל ד ת

24/2 - פול בילגורי
 יריב פרימוסט
 25/2 - יוספה שוורצמן
 ארנה נמינוב
 27/2 - הדסה בן-נתן
 28/2 - אמיתי ארז
 1/3 - יוסף חצור
 2/3 - אמירה אנגלסברג

מ ז ל ט ו ב

שימו לב !

= ע ר ב ח ב ר ת י ב מ ו ע ד ו ן =
 = היות וביום ב' קוראים את המגילה במועדון, =
 = נתחיל את הערב החברתי קצת מאוחר מהרגיל, =
 = בערך בשעה 9.15 =
 = חברות המעוניינות לאפות עוגות לערב החברתי =
 = מתבקשות להתקשר אחי. =
 = נטע =

** !! ** !! ** !! ** !! ** !! ** !!
 ניצול מלא של עידן האלקטרוניקה -
 החתולה של משפחת נאי נעלמה מהבית. גורה המסכן
 מחיפח מרוב רעב. מה עשתה רות ?

הקליטה את בכי החתלתול על טייפ ויצאה לחפש
 את אמו. הסתובבה במשך, והשמיעה קולות צביחה
 ויללה לכל עבר עד שמצאה את החתולה בחברת שני
 חתולים חסונים, ובעזרת הרשמקול שידלה אותה
 לבוא הביתה !

** !! ** !! ** !! ** !! ** !! ** !!

/ חברים המעוניינים בהעתקת תמונות /
 / שחור/לבן בעלות ערך הסטורי או /
 / משפחתי, במחיר מינימלי, מוזמנים /
 / להתקשר עם דב לקבל פרטים נוספים. /
 //////////////////////////////////////

* דני חייט התגייס לצה"ל בחחילת השבוע, ובכך
 הפליגה "סנונית" גוססן מן הבית. אנו
 מאחלים לו שפשוף קל ושרות נעים.

* החלמה מהירה לדבי חצור, העוברת נחות בצפת.
 ברוכה הבאה לבטי ע' שהגיעה סוף-סוף הביתה.

* ישראל א' נסע לסקנדינביה ל-11 יום בתור
 נציג הסוציאליסטים הצעירים. הוכחה ברורה
 שלא הגיל קובע, אלא ההרגשה..

* צוות חדר האכל כובש שטחים נוספים ! מסלול-
 הבוקר של הגשה עצמית מסתרע ממיכל האשכוליות
 בפנינת מגרש החניה, דרך הדלפק ועד עגלת החמום
 שבתוך חדר האכל עצמו. מענין לדעת, אם יש לנו
 ה"דלפק" הארוך ביותר בתנועה הקבוצית.

* טיולי החטיבה היו די מוצלחים (ראה כתבה
 העלון זה). רק חבל שהמארגנים לא מיחסים אותה
 מידת חשיבות לסידורי ההסעה, ומסוגלים לשלוח
 ילדים חולים הביתה בלי לדאוג שאכן יוכלו להגיע
 עד המסק.

* לקראת פתיחת המחזור ה-כ"א של האולפן
 מסרו לנו צוות האולפן את הפרטים הבאים:

" אנו עומדים להתחיל במחזור חדש של אולפן -
 המחזור ה-כ"א. בניגוד למה שקורה באולפנים
 אחרים בארץ, אנו מצפים השנה לאולפן מלא.
 כנראה שהסם שרכשנו לעצמנו במשך השנים מתחיל
 להשתלם. יש מספר אורחים עובדים שהיו פה בעבר
 וחוזרים עכשיו כדי להצטרף לאולפן. יש כאלה
 שרושמים בטפסים, מקום עדיף: כפר הנשיא !

ארצות המוצא של התלמידים הן כללקמן:

8 - דרום אפריקה; 2 - הולנד
 11 - אמריקה; 1 - גואטמלה
 1 - קנדה; 15 - אנגליה
 1 - אוסטרליה; 3 - צרפת
 4 - מארצות אחרות

46 מה"כ אולפן השנה =

הרכב המינים באולפן: 29 בנות; 17 בנים.

מהחבר'ה שבאים מאנגליה כ-7 באים כקבוצה של
 שנת שרות. אנו שוב חוזרים ופונים לחברים
 לאמץ את החבר'ה. אין ספק שהצלחת האולפן
 תלויה לא מעט בשתוף פעולה מצידכם. "
 תודה

צוות האולפן.

2. אולני האן

פינת פורים

עזרה

לא לה שגאבד להם הספר של הלן או מרוב שימוש הדף כבר לא קריא, הנה מרשם שמצאנו ב"ידיעון" של פורים:-

מבצק גבינה:

200 גרם גבינה לבנה
200 גרם מרגרינה
2 כוסות קמח

העבירי את הגבינה דרך מסננת ולוטי מכל החומרים בצק רך.
הבצק הזה טעים וטוב כשהוא טרי.
(מבצק זה אפשר להכין גם עוגות ומקלות מלווים למיניהם).

מלית בוטנים לארזני המן:

4/4 ק"ג בוטנים טחונים וקלויים
סירופ מכוס סוכר
1/2 כוס מים
ציפורן, קינמון, קליפת לימון
מגוררת ומיץ לימון.
50 גרם אורזג'ה
50 גרם צימרוכה
50 גרם צימוקים.

מלית ריבה:

ריבה קליפת לימון מגוררת
מיץ לימון קינמון, ציפורן,
בוטנים קלויים ומעוכים במערוך.
אם הריבה דלילה הסמיכי אותה
בביסקוויטים טחונים.

מלית פרג:

הפרג אמנם יקר, אך יש אנשים
טאינט מותרים עליהם.
4/4 ק"ג פרג טחון
1 כוס סוכר
3/4 כוס חלב או מים
מיץ לימון וקליפת לימון
50 גרם צימוקים

הכיני סירופ מהסוכר והמים.
בשלי בו את הפרג הטחון דקות
מספר, הוריד מהאש, תבלי וצבני.

אפשר להכין אזני המן
ממיני בצק טובים. את הם
עשויים מבצק פריך הם
בטארים טריים זמן ממושך
יותר. אפשר להכין גם
מבצק-טמבת והם יהיו אז
פריכים וקלים יותר, וכן
מבצק גבינה. גם המילוי
יכול להיות מחומרים
טובים כגון: בוטנים,
ריבה ופרג.

מבצק פריך:

3 כוסות קמח
1 1/2 כוס סוכר
קליפת לימון
2 כפות יין
200 גרם מרג'
2 חלמונים
כף מיץ לימון
2 כפות מים
1 1/2 כפית אפריון
או שמרים

חתכי את השומן לתוך הקמח,
הוסיפי את יתר החומרים ולוטי
בקלות בקצה האצבעות בצק. השהי
אותו זמן מה. ערכי לעלה דק
וקרצי ממנו אזני המן. (אפשר
להכין מבצק זה עוגיות מתוקות
בצורות טובות).

מבצק שמנת:

2 כוסות קמח
צנצנת קטנה של שמנת חמוצה
חתכי את המרג' לתוך הקמח,
הוסיפי שמנת ולוטי בצק. השהי
את הבצק למשך הלילה במקרר
ולמחרת ערכי אותו לעלה מבלי
ללוש טוב וקרצי אזני המן.

חופש

חופש

חופש בבית
=====

"מה את עושה כאן?"

"אבי עושה לי שבוע חופש".

בר, יש כל מיני חופשות. כמו שאומרים באנגלית "שיברי בעסוק, דינו כדין חופשה".

סך הכל, הרעיון לא רע, לצאת מהעבודה הסגרתית מזמן לזמן. התבדתי לעבוד שבוע ימים בחדר האוכל - מצד אחד כי רציתי לראות בוך אחר - ומצד שני כי אבי חושבת שטוב לראות איך חי (או עובד) הצד השני.

סך הכל, בהציתי. עבדתי קשה, אבל לא יותר קשה מאשר במזכירות. בכון שטטח הריצפה שטטפתי במלתחה גדול יותר מריצפת המזכירות, אך קיבלתי ספוק רב מעצם העובדה שריצפה שהיתה מכוסה בוך ורטובה מטפטוף אדים מתעבים הפכה לשטח בקי ויבש.

חבל שחברים אחרים לא מתנדבים לתורבות זו. היו ימים ששני חברים בלבד עבדו בחדר האוכל - והשאר זמביים. מצב כזה לא רצוי - לא לאורחים עובדים ולא לבו.

היה כזה שבא אלי להודיע לי שלא קיבל עתון בתא דאר, וכזה שבא להגיד לי שהטלפון לא פועל. קצת הפריע להרגשת החופש, אבל לא גרוע ממה שקרה לי פעם כשעבדתי במזכירות: הופיע אורח ששמע שאני עונה על שאלות, ושאל אותי שאלה בקטר לבביאים בתב"ך!

בתשובה

תכנית השבוע

יום א' - צביעת חלונות בחדר האוכל

יום ב' 20.00 קריאת המגילה במועדון

21.15 ערב חברתי - המשך צביעת חלונות

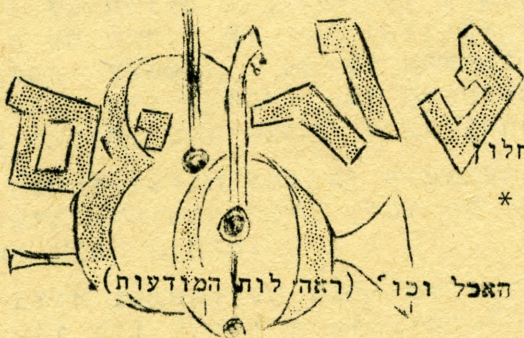
יום ג' - אחה"צ - תהלוכה ומסיבת ילדים *

יום ד' - חזרות אחרונות להופעות,

יום ה' פניקה כללית, חגגת קישוטים-חדר האוכל וכו' (ראה לוח המודעות)

יום ו' - מסיבת פורים לחברים.

* על מסיבות פורים בבחי הילדים השונים תבאנה הודעות נפרדות.

השאלה

"ערב שבת!"

בחדש ינואר מידי שבת בדרך כלל יורד גשם, אבל בסוף השבוע, לפני שבועיים, היה זה יום יפה ואביבי - והחלטתי לטייל עם אבי, בני. זה נעלם לו ב-9.00 בבוקר וחזר כעבור חצי שעה בליורי שבעה מחבריו, באמרו: "או-קיי, הולכים לראש פינה!" קצת הרגשתי כמו שלגיה ושבעת הגמדים, אבל לקחתי את בלוק הרישומים שלי ויצאנו לדרך, כשאני מובילה בקרבת טובא מצאנו עץ, שלדעת כולנו בראה כמו חיה. עשיתי רישום מהיר ומסביבי הילדים, שהראו לי ציפורים (חיות ומתות) ולימדו אותי את שמותיהן. גילינו סלעים מוזרים, עצמות-חזה של פרה - והם עמדו על-כך שאציר אותן.

בסופו של דבר, בסירה, ריצה, הליכה וקפיצה - הגענו לראש-פינה. שם פגשנו את דבי וזה שאל אותנו האם אנו רוצים "טרמפ" לבריכות, ואחרי התייעצות של 2 דקות קפצו כולט לאוטו, בעוד אני קונה דברים טובים לדרך. מצב הרוח היה מרומם. לא תכננו את היום - זה פשוט קרה. השמש ליטפה את פני המים ואנו בין הסדרות המוריקים וצמחית עמק החולה, בדרך בין בריכות הדגים.

והנה בתקענו בבוץ! יצאנו כולנו ודחפנו, דחפנו - ולא עבר זמן רב עד שגם אנו היינו מכוסים בוץ שגיתז מן הגלגלים המסתובבים, בוץ מכף רגל ועד ראש - ממש נהדר!

הגענו לצריף. היפסנו אוכל בארון ומצאתי - אבקת מרק וקופסא גדולה של סרדינים! ישבו מסביב לשולחן, שתינו מרק חם (ואני עוד מרגישה כמו שלגיה). אכלנו את הסרדינים ישר מן הקופסא, שתינו מיץ וקפה וכולנו ביחד שטפנו כלים וביקינו.

הילדים שיחקו בין רשתות הדייג, בדקו את הסביבה, ואני ציירתי לי בנחת - עץ בודד על יד הצריף, רק חבל שלא הבאתי גם את צבעי המים! גמרו את העבודה בבריכות ואנו בדרך הביתה. על הכביש הראשי התקלקל המבוע. הילדים חשבו שזה צחוק גדול, אבל אני התחלתי לדאוג. השעה היתה כבר 2.30. התכוננתי לקחת את שבעת הגמדים לסיוול קצר "עד לראש פינה", וההורים בודאי יתחילו גם הם לדאוג.

עצרנו משאית של הקואופ' ועליתי בהתבסחה לחביא עזרה. לצערי הרב, הנהג לא הכניס אותי למשק, אלא הוריד אותי בראש פינה. התחיל גשם והיה קר מאד. תיכיתי ותיכיתי ואיש לא בא להושיע! תפסתי אומץ ונכנסתי למשקרה. שם לא התלהבו מכל הענין, אבל הרשו לי לשלפן הביתה. אין תשובה! או שמטחקים ברידג' ולא שומעים - או שיטבים שבת ישרים, כמו שצריך בשבת אחרי הצהריים.

חזרתי לפינה ומצאתי קומבודקר צבאי ובו 2 חיילים "סימפטיים", שהקטיבו לסיפור שלי, רחמו על הילדים המסככים התקועים בדרך - ולקחו אותי לכפר הבטיא.

בנית בפגשתי עם חברי של יבוי, שחזר מראש פינה לא מזמן, וחיפש את בנו בין ידידי ה"אומנים" (הארטיסטים) שם. בקיצור, בסעודה מיד ומצאנו את הילדים ואת דבי ואת האוטו על-יד אילת השחר. גם אריה ניצן הופיע (הכל התרחש כמו בסרט בלשים אמריקאי) ובכוחות משותפים הגענו לפרדס. שם, בזמן שהיו עסוקים בהעברת דלק לרכב של הבריכות (אחר-כך התברר שסעון הדלק לא פעל כלל), אכלנו אשכוליות ואני ציירתי את רותם, אשר רצתה שאציר גם את הנוץ המקטט עדיין את פניה!

בחוקרנו הביתה היה עלי להודות, שזאת אחת השבתות היפות ביותר שביליתי - מעיבת הרבה יותר מהסגרה של כביסה ושינה!

תודה לכם, גמדים, ותודה לך דבי, על סבלנותך.

הברדק חרג

השבוע שעבר עמד בסימן של פעילות אינטנסיבית ביותר אצל הצעירים שבאמת צעירים. כתות י' ו-י"א יצאו לטיוליהן השבתיים וכיתה י"ב לסמינר י"ב.

כיתה י' יצאה למדבר יהודה מלונה ע"י מירב והרי ליפשיץ. אלא שכאן בפלה ה"פסלה" הראשונה ושני המוסדות המפורסמים ביותר בארץ בארגון החטיבה ובי"ס עמק החולה - חברו יחדיו ע"מ להשאיר שתי קבוצות תמימות וחסות מפשע בביתן; זו מעמיד רזו מכפר הנטיא. כמובן שכל זה ידוע לנו רק לאחר מעשה והחבר'ה חיכו עד טעות אחר-הצהריים רק כדי לדעת בדיוק מה קרה פה. בערך בסתיים, אחרי אילתורים הפרושים יצאו הנבוכים לדרכם. אולם מסתבר שבזאת לא תמו תלאותיהם וגם החביון שבו נאספו כל באי הטיול לא הספיק להם פזיר - הם פשוט הגיעו למקום אחר. עוד יום שלם של טלפונים, "הקפצות" בטנדר, בסיעות באגד ואילתורים למיניהם - עבר עד שהגיעו לטיול ואחר-כך פקדו אותם שטפונות וטאר חולירות.

ומה שמפתיע יותר מכל - עושה רושם כאילו שהם בהבו בסך הכל. ועדת אגבנט תיקרא כנראה לשבת עוד שבוע ולסיים את החקירה במחדל מס' 2 מאז פרוץ המדינה.

בטיול י"א היה המצב טוב קצת יותר ולו רק מפני שהמטאית כן באה לאסוף אותם. רעבון טבא, שהיה אחראי להכנת הצירד החליט להידל'ת חולה בדקה ה-90 ולא יצא עם כולט אלא הצטרף רק ביום הרביעי בערב כשהגענו כבר לאילת. וזו היתה ההחלטה הנכונה ביותר של המאה הנכונות: בשל העדרו היו חסרים לנו פריטי ציוד חיוניים ביותר, ואילו הוא הסך מעצמו את כאב הראש ועגמת הנפש הכרוכים בכך ושנית: הוא התחמק ממכת הקור הבוראית והגשם שהיו מנת חלקו בימים הראשונים. בחור פיקח.

בגלל אותם פגעי טבע הפסדנו כמה דבריהם יפים בטיול ולא זכינו אף לראות שטפון. באילת השתפר המצב ועד סוף הטיול - שהקיף את המכתשים, הר הנגב ואיזור אילת - הספקנו לשכוח את הקור והגשם; להשתזף; לרחוץ בית (מי שהיה אמיץ מטפיק) ואפילו להזיע. אבל רק שתי בנות חזרו מהטיול לפני סופו בטל מחלה. ואילו רפי סיבגזיכט שהיה משך שלושה ימים הגיבור המסכן העוררן של המסע בראה לאחרונה מסחק כדורסל ומחלים במהירות שמעוררת קבאת הזקבים.

מסמינר י"ב שמעתי רק דבר אחד - יורם קניוק. ומי שרוצה לשמוע יותר שיפנה למס' פלמעין.

מִי שֶׁרֹשֶׁ לֵב מִי שֶׁאֵין לֵב...

דב קולט מעובין למכור (במחיר
סמלי טל - 12 ל"ל כל אחד) צמיגי
אופניים בגודליים:

24"/13/8 24"/11½"

(הצמיגים חדשים לגמרי ואקנו בטעות).

§ § § §

מלוי לבובות וצעצועים רכים:
אפשר להשיג אצל סבתא חווה פרבק.

דו"ח וועדת המשק 7.2.75

נוכחים: אריה נ., סלמה, שאולי, ריימונד ס., קולין, אייבן, זמי, מיכאל כ., שמואל.
מוזמנים: אלק, מיכאל ד., יענקל, מופטי, אריה ו.

(1) השקעות צרכניות.

המזכירות בקשה את ועדת המשק לקבל על עצמה את הספול והכנת ההצעות להשקעות צרכניות לקראת הדיון באסיפה. לפיכך הוסכם לחזור לסדר הדיננים כפי שהיו נהוגים בעבר ז"א: 1. איסוף דרישות הענפים והמוסדות. 2. דיון ומיון בוועדת המשק. 3. ישיבה פתוחה של ועדת המשק לשם הסבר ודיון על עמדת הענפים. 4. הכרעה סופית באסיפה.
לאחר מיון הבקשות הוצע ביצוע של סה"כ ההשקעות הצרכניות בסכום של 312,000 ל"י נוסף לסכום של 820,000 ל"י של השקעות שאנו חייבים לבצע השאין עליהם דיון (מדרכה, שפוצים, גמר 12 יחידות מגורים, חשמל וכו'). סכומים אלה אינם כוללים את הכניה של משרד השיכון. לכן השקעות צרכניות לפי הצעת ו. המשק יבוצעו בהשקעה כוללת של 1,132,000 ל"י נוסף להשקעת משרד השיכון.
ההשקעות היצרניות לפי הצעת ו. המשק יסתכמו ב-1,127,400 ל"י בחקלאות ועוד 1,700,000 ל"י בתעשייה.
פרוט ההצעות יחולק לחאי הדואר של החברים ולאחר מכן תתקיים הישיבה הפתוחה של ועדת המשק שאליה מוזמנים כל החברים המעוניינים להשתתף.

(2) שיטת חלוקת תקציבים לריהוט.

ועדת החברה יחד עם ועדת הריהוט הביאו הצעה חדשה לחלוקת תקציבי הריהוט. הכוונה הכללית להגיע בהקדם לחקן ריהוט מלא בכל חדר, וכן להכנס לשיטה שנותנת לכל חדר בכל שנה זכות לסכום כסף שיהיה שווה לבלאי (הפחתה) של הריהוט שנחדר, וע"י כך כל חדר יחדש את ריהוטו בעתיד לפי סדר עדיפויות ולפי קצב שהוא עצמו קובע חוק מגבלות ההקצבות המצטברות משנה לשנה.
ההצעה שנדונה היא כדלקמן:

1. השנה יוקפא רוב התקציב. מחוץ 270 ל"י שהוקצבו יוקפאו כ-210 ל"י והיתרה תעמוד לרשות ועדת הריהוט לבעיות שוטפות ודחופות.
2. התקציב המוקפא של השנה יועבר לזכות ועדת הריהוט בשנת התקציב הבאה.
3. בשנת התקציב הבאה יוחלט על סכום נוסף מחוץ המקורות הכספיים של המשק בסדר גודל של כ-50,000 ל"י.
4. בצורה זו יעמדו לרשות ועדת הריהוט בשנת התקציב הבאה הסכומים הללו:

$$(א) \text{ התקציב של השנה } (210 \times 215 = 45,000 \text{ ל"י})$$

$$(ב) \text{ תקציב השנה הבאה } (50,000 \text{ ל"י})$$

$$(ג) \text{ סכום ממקורות המשק } (50,000 \text{ ל"י})$$

שלושת הסכומים מאפשרים כניסה לשיטה שהוזכרה למעלה. בשנה לאחר מכן תוכל הוועדה לחלק את התקציב לפי ערך הבלאי (ההפחתה) בהתאם לשיטת ניקוד שעליה דווח ב"דברי הכפר" לפני זמן מה.
הצעות ועדת החברה והריהוט מבחינת התקציב וההעברות אושרו ע"י ועדת המשק.
עצם השטה של חלוקת התקציב לא נדונה בוועדת המשק, ועדת החברה הביא זאת לדיון באסיפה.

(3) תכנון השכונה החדשה (הפרויקט ברכס המזרחי).

פרדי כהאן שהוא המתכנן של משקנו (בנקום מוסה חריף שחזר למשקו), עיבד הצעה לבניה על הרכס. הוחלט להזמין את פרדי כדי שיוכל להפגש עם ועדת הישוב לשם הסבר מלא של רעיונותיו והוכחותיו וכן לפגישה עם כל החברה כדי להציג את החוכנית ולסביר ולהשיב על שאלות החברים.

הזמן 10.29 בבקר של יום שישי 14/2/75. המקום כפר הנשיא. כל האוכלוסיה טרודה בעסוקיה היום-יומיים, כשלפתע החלה הפגזה על המשק. מיד ניתנה האזעקה וכולם רצו למקלטים. בשלב ראשון לא היו בזקית, אך בהמשך ההפגזה, נפגע אחד ממיכלי הנפט החדשים, אשר גרם לשריפה שלא היה ניתן להשתלט עליה. נוסף על כך פגז פגע במחסן של גמא בו מצוי מזון החרום שלנו.

כשהאווירה קצת ברגעה, בשלו צוות הכבוי והחילוץ לבדוק את השטח ולאמוד את הנזקים. למרות ההוראות המפורשות של המא"צ לא להסתובב מחוץ למקלטים, יצאו מספר בערים החוצה מתוך סקרנות. באותו רגע חלף זוג מיגים מעל המשק והוריד 4 פצצות, אחת הפצצות פגעה בבנין חדר האוכל וכמעט הרסו כליל. אך הדבר הכי גרוע היה, כשנודע לנו שהנערים שהסתובבו בחוץ נפגעו - 3 פצועים אנוש ו-4 קשה. צוות העזרה ראשונה בתוספת אלונקאים הצליח לחלץ אותם ולהעבירם לבית החולים צפת.

עוד אבחנו מתאוששים מההלם, ולפתע התצפית שלנו מהבריכה מגלה הליקופטר נוחת במטעים, חג לרגע ושוב ממריא לאורך ערוץ הירדן דרומה. מיד הוצאו כל הבחורים לעמדות הגבה, ואף צוות המרגמות הוצב, והחל לטווח לאותו אזור במטע. התצפית הדרומית גם גילתה רשרוש מכיוון מבסורה - ואז הכל בהיה שקט.

חשבנו שבזה נגמר הסיוט - אך לפתע הגיחה חולית מתאבדים מתחת לרכס, תפסה את שני החברה שהיו בתצפית ליד הבית של איזי - לקחו אותם כבני ערובה והתמקמו בתוך הבית. בפעולה מהירה הוצאנו את כח העתודה שלנו והקפנו את הבית מכל צדדיו. כשמפקדת החבל הודיעה לנו שאין ביכולתה לעזור, ועלינו לטפל בענין לבד, רכזנו את מיטב המוחות שלנו ותכננו פריצה לבית. החברה באמת התעלו על עצמם, ולמרות שאחד משני בני הערובה נהרג, הצליחו הבחורים להרוג את 5 המחבלים, כשבן הערובה השבי פצוע - מועבר לבית החולים.

ובכן, לאותו יום נסתיים ספורנו. אך לאותו צוות חברים שיטב במפקדה וביסה במיטב יכולתו להשתלט על הארועים, הפרטה רק החלה. כי באותו 14/2 היה רק תמרון מפקדות המטקיה, ומהיום ואילך על כולנו להבין שמצב כמו שתואר כאן בהחלט יכול להתרחש אצלנו.

האם כל חבר ער לכך? האם כל אחד מוכן לקדם מאורעות כאלה? אין לי ספק שרמת הכוונות שלנו עדיין רחוקה מלענות על מצבים דומים - ולכן, לאחר הסכום הרשמי של התרגיל, יוציא המטה שלנו לקחים, בכוונה להחדיר לכל האוכלוסיה את הומרת המצב, ולסלק את השאבות שאליה אנו עשויים להכבס.

אני מקווה שכולם יגלו נכונות להשתתף במאמץ להביא את משקנו לרמת כוונות מקסימלית כדי לעמוד בכל מבחן אפשרי טעמוי לפקוד אותנו.

Our apologies to Eric, the
(anonymous) author of last week's
tale of Robin Jook.